

Genezen zelfbeeld (3/3)

Bemoediging van de week aflevering 274

Aflevering 27 3/3

Genezen zelfbeeld!

Lieve mensen,

In deze drieluik staan we stil bij een verslag van een jonge vrouw. We noemen haar NN.

Dit wordt de laatste aflevering. Ik kan je sterk aanraden de twee eerdere afleveringen ook te gaan bekijken.

Tijdens een ingrijpende innerlijke verbouwing, viel een grote spiegel, die in de hal van haar bestaan hing, op de grond. Ze wist even niet meer wie ze was en hoe ze er uit zag. Jarenlang had ze er een aardig plaatje van, of dat idee nu klopte of niet. De spiegel in de gang hield haar steeds dezelfde persoon voor. Ze zag zichzelf slechts van de buitenkant, de spiegel gaf geen informatie over haar gevoelsleven, over haar levensgeschiedenis, over haar kinderjaren, over alles wat zo van belang was geweest om te worden wie ze nu was. Ze kreeg door de spiegel ook geen zicht op wie ze zou kunnen worden, haar talenten zag ze niet, haar mogelijkheden werden niet zichtbaar in de spiegel.

Ze was een jonge getrouwde vrouw, ze had in het leven keuzes gemaakt en ze zou moeten blijven kiezen, maar op grond van welke motieven? Ik kan het niet? Ik wil het niet? Ik durf het niet? Of juist: ik wil wel? Ik doe het? Ik kan het heus wel? Het enige dat de spiegel haar wel toonde, waren de laagjes kleding over haar koude ziel. Ze kon zoveel kleren aantrekken als ze wilde, van binnen bleef het zo koud! Toen de spiegel kapot viel, leek de Vakman die bezig was met het levenshuis, niet erg onder de indruk. Hij maakte zelfs geen excuus dat die spiegel, mede door zijn toedoen, kapot in de hal lag. Onverstoorde ging Hij verder met zijn werk en liet het opruimen van de scherven aan haar zelf over.

Het was ongeveer in deze tijd dat ik NN persoonlijk leerde kennen.

Terugkijkend weet ik dat ik haar bezig zag met die scherven, toen ze me uitlegde dat ze tot voor kort nog precies wist wie ze was, maar nu ineens niet meer. Er sprak een vreemde verwondering uit, alsof ze zelf ook niet kon uitleggen dat ze na 35 jaar er geen idee meer van had, wie ze nu eigenlijk was. Hoe zat ze van binnen in elkaar? Waar waren haar gevoelens. Ze wilde de kou niet langer de baas laten zijn, maar waaróm was het zo koud? Ze verlangde naar warmte! Zou ze dat kunnen voelen? Ze verlangde naar een leven met God, maar al die twijfels dan, al die kritiek, en het cynisme in haar ziel? Wat had God nu aan haar? En waarom toch, waarom zag zij de zon niet schijnen en voelde ze de warmte niet.

Over dit proces heb ik in deel 1 en 2 al iets verteld. Tijdens deze ingrijpende verbouwing kwam er in de hal een nieuwe spiegel te hangen. De Vakman was er zelf mee gekomen. Toen de omgeving zover hersteld was,

liet Hij verdere aankleding, over aan haar. Maar voor Hij weg ging, hing Hij een compleet nieuwe spiegel in de hal.

Hij riep haar erbij en zei: “Kom, kijk eens in deze spiegel. Ik heb niet alleen je levenshuis vernieuwd. We hebben niet alleen samen heel wat troep opgeruimd. Ik heb niet alleen de kruipruimte vochtvrij gemaakt, de tochtgaten hersteld, een goede CV installatie gegeven, maar nu wil Ik je ook een nieuwe spiegel geven die je een zelfbeeld laat zien die Mijn kijk op jou vertegenwoordigt. En Ik wil zo graag dat je er vanaf nu dagelijks in kijkt en ernaar gaat leven! Die mooie buitenkant, die is verzorgd genoeg, maar kijk verder, mijn lieve meid, kijk naar je ‘zelf’”.

De eerste blik in de spiegel maakte haar stil, ontroerd... Zag God haar werkelijk op deze manier? Ze zag zichzelf als een spelend kind in de zon. Ze zag een liefdevolle Vader die haar als peuter hoog optilde en zo lief en spontaan naar haar lachte, dat ze zichzelf zag kraaien van plezier. Ze veegde wat tranen weg en keek opnieuw: nu zag ze zichzelf over een stoep huppelen, duidelijk op weg naar school. Ze was een jaar of acht. En weer zag ze die liefdevolle Vader bij het huis staan. Hij wuifde haar uit. Hij wuifde de hele weg naar school en zij wuifde zolang ze Hem kon zien. Het geluk spetterde er van af... Een gelukkig kind? Zij? Ze zag zichzelf als tienermeisje. Haar Vader wachtte haar op, terwijl ze van een feestje kwam. Haar vriendje had haar aan de kant gezet voor een leuker meisje. Ze huilde tegen zijn borst uit en hoorde hem zeggen, dat alles goed kwam. Dat die jongen haar niet waard was en dat Hij zelf zou zorgen dat ze een goede man zou krijgen. Dat ze Hem mocht vertrouwen als het ging om de keuze van het leven: de juiste partner vinden. Ze zag zichzelf tijdens haar trouwdag... ze zag zichzelf als een kind van God! Een genezen zelfbeeld!

Een genezen zelfbeeld!

Wat wens ik je dát toe. Jouw leven zal misschien anders zijn dan dat van NN of dat van mij. Die onderlingen verschillen, daar zit het genezen zelfbeeld niet in. Maar dat je ontdekt, dat je je bestaan spiegelt in de spiegel die jou laat zien als Kind van God. Jij en je Hemelse vader! Dan kun jij ook terugkijken in de tijd en God ontdekken! Want Hij was er al die jaren. Hij is degene die in staat is, om al die negatieve en pijnlijke beelden uit het verleden, te verschuiven naar de achtergrond, opdat naar voren komt, zichtbaar wordt, dat Hij je lief heeft gehad, ook toen je klein was. Ook toen je een meisje was, ook toen je een opstandige tiener was, ook toen je een jong volwassene was, toen je goed koos, en ook toen je fout koos... God is je Vader, Hij is dezelfde, gisteren, heden en tot in Eeuwigheid!

Die liefde van God, zelfs met terugwerkende kracht, geneest ons zelfbeeld!

Ik geef je in dit verband graag een woord mee uit Jacobus, een raad van God:

“Want wie de boodschap hoort maar er niets mee doet, is net als iemand die het gezicht waarmee hij is geboren, in de spiegel bekijkt, hij ziet zichzelf, maar zodra hij wegloopt is hij vergeten hoe hij eruitzag.

Wie zich daarentegen spiegelt in de volmaakte wet die vrijheid brengt, en dat blijft doen, niet als iemand die hoort en vergeet, maar als iemand die er juist naar handelt, - hem valt het geluk ten deel, juist om wat hij doet!’ Jacobus 1: 24 en 25 (NBV)

Mag de Heer ook jouw zelfbeeld in herstel nemen. Soms moet eerst een oude spiegel kapot vallen, voor er een nieuwe spiegel kan komen. Maak er werk van, jij bent het zo waard!

Ontvang bemoediging en een hemels spiegelbeeld van Christus!

Hij heeft je lief!

Gerry

*De [video bemoediging](#) die hoort bij deze teksbijlage bekijkt u op de [website](#) van de Bemoedigingssite
Zowel de video als deze teksbijlage zijn auteursrechtelijk beschermd en mogen uitsluitend gebruikt worden in kleine kring.
Deze uitgave is Pro Deo tot stand gekomen, echter dit werk kan niet bestaan zonder hulp van onze donoren. Ook u kunt dit werk ondersteunen,
meer informatie vindt u op de [website](#)*